

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/132/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6215204496
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6215204496.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa X. Q., nar. XX. W. XXXX, bytom Z. W. XX, zastúpený advokátkou Mgr. Danou Žlnkovou, so sídlom Komenského 5, Veľký Krtíš, proti odporcovi F. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. W. XXX, zastúpený advokátom JUDr. Jozefom Veselým, so sídlom Mierová 1, Veľký Krtíš, v konaní o zrušenie vyživovacej povinnosti o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 10C/337/2015-46 z 08. 01. 2016, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku o povinnosti navrhovateľa nahradiť odporcovi trovy konania vo výške 253,90 Eur mení tak, že odporcovi náhradu trov konania voči navrhovateľovi nepriznáva.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania voči odporcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým uznesením zastavil konanie pre späťvzatie návrhu navrhovateľom podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“). Vychádzajúc z názoru, že zastavenie konania zaviniel navrhovateľ uložil navrhovateľovi, aby zaplatil odporcovi náhradu trov konania vo výške 253,90 Eur do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. V čom spočíva zavinenie navrhovateľa na zastavení konania okresný súd bližšie nerozvedol.

Uznesenie okresného súdu iba v časti výroku o trovách konania napadol odvolaním navrhovateľ. Žiadal, aby odvolací súd zmenil uznesenie okresného súdu v napadnutej časti tak, že odporcovi náhrada trov konania priznaná nebude s poukazom na priebeh súdneho konania. Návrh na začatie konania podal na okresný súd 22. 06. 2015 z dôvodu, že odporca bol dňom 17. 03. 2015 vylúčený zo strednej školy. R. vo vyjadrení doručenom okresnému súdu 10. marca 2015 uviedol rôzne dôvody, pre ktoré by mal súd návrh navrhovateľa na zrušenie výživného zamietnuť, ale nepoprel, že ho zo školy vylúčili a nepripravuje sa na budúce povolanie. Až na pojednávaní dňa 28. 10. 2015 odporca uviedol, že znovu nastúpil do tej istej školy a potvrdenie o návšteve školy doložil až po uskutočnení prvého pojednávania vo veci dňa 02. 11. 2015. Navrhovateľ bol toho názoru, že v čase podania návrhu boli splnené podmienky na zrušenie jeho vyživovacej povinnosti k odporcovi. Zdôraznil, že účastník je povinný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Odporca tak urobil až v novembri 2015. Konanie teda nebolo zastavené zavinením navrhovateľa. K výške priznaných trov uviedol, že zástupcom odporcu označený úkon právnej služby ako zabezpečenie dôkazov nie je v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa tvrdil, že pre navrhovateľa ako otca odporcu nebol problém zistiť, či odporca ešte študuje, resp. kedy došlo k ukončeniu štúdia a podobne. Podanie návrhu na súd bolo len posledným riešením situácie, ak by sa účastníci nevedeli dohodnúť a ak teda navrhovateľ podal návrh na začatie konania bez toho, aby si overil, či odporca študuje, tak sa navrhovateľ nesprával seriózne, ale účelovo v snahe zbaviť sa vyživovacej povinnosti. Odporca pokladá uznesenie prvostupňového súdu za správne a zákonné, vyčíslené v súlade s vyhláškou o odmeňovaní advokátov

za poskytovanie právnych služieb. Odvolanie navrhovateľa nekorešponduje s ustálenou praxou ani inými skutočnosťami, pre ktoré by súd nemal priznať odporcovi trovy konania. Navrhol, aby odvolací súd potvrdil uznesenie okresného súdu ako vecne správne a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 89,50 Eur.

Krajský súd prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a uznesenie okresného súdu v napadnutej časti podľa § 220 O. s. p. zmenil tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Rozhodovanie o trovách konania je integrálnou súčasťou Občianskeho súdneho procesu. Znamená to, že nielen rozhodnutie súdu vo veci samej, ale aj rozhodnutie o trovách konania musí rešpektovať princípy spravodlivosti. Rozhodnutie o trovách konania je vždy závislé na výsledku sporového konania. Konanie o zrušení vyživovacej povinnosti vo vzťahu k dospelému dieťaťu je vždy konaním návrhovým a sporovým.

Návrh na začatie konania podal navrhovateľ (otec odporcu) dňa 22. 06. 2015 s jednoduchým odôvodnením, že odporcu vylúčili zo strednej školy, matka vyhodila odporcu z domu, napriek tomu stále poberá od otca výživné. Na výzvu súdu doplnil navrhovateľ svoj návrh na začatie konania aj o informáciu, že nevie zistiť, či je odporca evidovaný na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Veľký Krtíš ako uchádzač o zamestnanie, pretože úrad mu odmietol túto informáciu poskytnúť. Navrhovateľ tvrdil, že s ním syn nekomunikuje, neprejavuje o neho žiadny záujem, neoznámil mu ani tú skutočnosť, že ho vylúčili zo školy. Dozvedel sa to iba pri osobnej návšteve školy.

Okresný súd doručil odporcovi návrh na vyjadrenie a tento rešpektujúc výzvu súdu dňa 20. augusta 2015 doručil prvostupňovému súdu vyjadrenie, v ktorom žiadal zamietnuť návrh navrhovateľa z dôvodu jeho nepresnosti vo výroku, od kedy sa navrhuje zrušenie vyživovacej povinnosti a z dôvodu, že je odkázaný na výživné vzhľadom na svoj zdravotný stav. V tomto vyjadrení potvrdil odporca, že bol zo školy vylúčený 17. marca 2015 pre krádeže a užívanie psychotropných a omamných látok. Na pojednávaní dňa 28. 10. 2015 už odporca tvrdil, že ho zo školy vylúčili kvôli vymeškaným hodinám a prvýkrát predniesol, že mieni v štúdiu na strednej škole pokračovať. Na výslovnú otázku právnej zástupkyne navrhovateľa, prečo otcovi neoznámil, či už vylúčenie zo školy alebo opätovný nástup do nej odporca uviedol: „Nemáme kontakt. Nevie prečo by som mu to mal oznamovať“. Pojednávanie bolo odročené na neurčito za účelom doloženia potvrdenia o návšteve školy odporcom a rozhodnutia o povolení individuálneho štúdia. Potvrdenie o návšteve školy vystavené Strednou odbornou školou, V. XX, B. S. dňa 02. 10. 2015 o tom, že odporca študuje podľa individuálneho učebného plánu na tejto školy bolo doložené do súdneho spisu 09. 11. 2015. Právna zástupkyňa navrhovateľa dňa 10. 11. 2015 nahliadla do súdneho spisu a na pojednávaní dňa 8. januára 2016 vzal navrhovateľ späť návrh na začatie konania s odôvodnením, že si overil, či odporca chodí do školy. So súhlasom odporcu so späťvzatím návrhu súd konanie na tomto pojednávaní zastavil a navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť odporcovi trovy konania s odvolaním sa na ustanovenie § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p..

Podľa § 146 ods. 2 O. s. p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Odporca v reakcii na odvolanie navrhovateľa poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikované v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR pod publikačným číslom 49/1993. Ide o rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 01. 11. 1993 sp. zn. 2Obo/183/1992 z 27. októbra 1992, podľa ktorého, ak navrhovateľ vezme návrh späť a nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 druhá veta O. s. p., z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil zastavenie konania a preto je povinný nahradiť odporcovi trovy konania. V uvedenej veci dôvodom späťvzatia návrhu na začatie konania bolo, že navrhovateľ podal návrh proti nesprávnemu subjektu a sám si zavinil, že nemohol mať v konaní úspech bez ohľadu na to, či vzal späť návrh alebo by bolo vo veci rozhodnuté. Späťvzatie návrhu v tej označenej veci vykonal navrhovateľ 18. augusta 1992 a odporca namietal nedostatok pasívnej legitímácie už listom z 12. februára 1992.

Odvolací súd súhlasí s názorom odporcu, že pri zastavení konania je potrebné skúmať dôvod zastavenia konania a kto zavinil zastavenie konania. Rešpektuje aj názor najvyššieho súdu vyjadrený v R 49/1993

a podľa neho aj vo všeobecnosti rozhoduje. V konkrétnej veci navrhovateľa a odporcu prejednávanej Okresným súdom Veľký Krtíš pod sp. zn. 10C/337/2015 však uvedený judikát nie je aplikovateľný z dôvodu odlišných skutkových okolností spočívajúcich práve v dôvode, ktorý viedol navrhovateľa k späťvzatiu návrhu na začatie konania.

Odporca mení svoje postoje a vyjadrenia v závislosti od štádia prebiehajúceho konania a výsledku, ktorý chce dosiahnuť. Vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa odporca tvrdí, že podanie návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti zo strany otca malo byť iba krajným riešením a nič nebránilo navrhovateľovi ako otcovi odporcu, aby zistil (odporca neuvádza, akým spôsobom), či odporca ešte študuje alebo ukončil štúdium alebo aký je jeho aktuálny osobný stav. Toto jeho vyjadrenie priamo odporuje prejavu na pojednávaní dňa 28. 10. 2015, keď na výslovnú otázku zástupkyne navrhovateľa, či oznámil navrhovateľovi zmenu pomerov majúcu vplyv na trvanie jeho vyživovacej povinnosti odporca iba stroho odpovedal: „Neviem, prečo by som mu to mal oznamovať“. Odporca vtedy tiež tvrdil, že s navrhovateľom neudržiava kontakt. Je potom uveriteľné tvrdenie navrhovateľa, že sa o ukončení štúdia odporcom dozvedel od cudzích ľudí a musel si návštevou školy overiť, či bol skutočne odporca vylúčený zo štúdia. Navrhovateľ sa mimo súdneho konania od odporcu nedozvedel ani o tom, že odporca mieni pokračovať v štúdiu. Odporca túto skutočnosť predniesol iba pred súdom na pojednávaní dňa 28. 10. 2015 a potvrdenie o návšteve školy ako dôkaz, že pokračuje v štúdiu a vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči nemu trvá, doložil do spisu až 09. 11. 2015.

Predmet konania (zrušenie vyživovacej povinnosti otca voči plnoletému dieťaťu) neumožňuje súdu bez preskúmania všetkých relevantných skutočností konštatovať, či je návrh dôvodný. Za skutkového stavu, akého rozhodoval okresný súd o zastavení konania pre späťvzatie návrhu navrhovateľom je možné konštatovať iba to, že v čase začatia konania sa javil návrh ako dôvodný s vysokou pravdepodobnosťou z dôvodu, že odporca neštudoval na strednej škole a nič mu nebránilo, aby sa živil vlastnou prácou. Dôvodom späťvzatia návrhu bolo jednoznačne správanie sa odporcu, ktorý v priebehu súdneho konania opäť nastúpil na strednú školu a navrhovateľ reálne vyhodnotil túto skutočnosť ako podstatnú pre rozhodnutie vo veci. Keďže však dôvodnosť podaného návrhu bez zistenia, či bol (je) odporca odkázaný výživou na navrhovateľa nie je možné dospieť k záveru, či bol návrh podaný dôvodne a návrh na začatie konania sa vzal späť len pre správanie sa odporcu dospel odvolací súd k názoru, že v tejto veci je namieste aplikovať ustanovenie § 150 ods. 1 O. s. p. a z dôvodov hodných osobitného zreteľa nepriznať náhradu trov konania odporcovi, i keď v priebehu konania vzal späť návrh na začatie konania navrhovateľ a podľa § 146 ods. 2 veta prvá O. s. p. by mu bolo možné uložiť povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov konania. Odvolací súd prihliadol v zmysle príkazu § 150 ods. 1 O. s. p. na okolnosti na strane odporcu, ktorý pri prvom úkone, ktorý mu patril neuviedol, že mieni opäť nastúpiť do školy a nebude môcť pracovať, živiť sa vlastnou prácou a tiež, že neinformoval navrhovateľa o žiadnych skutočnostiach týkajúcich sa jeho osoby a navrhovateľ sa o všetkých okolnostiach dôležitých pre rozhodnutie vo veci dozvedel až z výpovede odporcu na pojednávaní a ním doložených listinných dôkazov 5 mesiacov po začatí súdneho konania. Spravodlivým riešením podľa názoru odvolacieho súdu je také rozhodnutie o trovách konania, dôsledkom ktorého si bude každý z účastníkov znášať trovy tohto konania sám.

Navrhovateľ bol v odvolacom konaní úspešný. Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. by mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Navrhovateľ si právo na náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil, len z tohto dôvodu mu náhrada trov odvolacieho konania voči odporcovi ako neúspešnému účastníkovi v odvolacom konaní priznaná nebola.

Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.